

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Sredy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Francya. Niemce. — Królestwo Polskie. — Rosya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Czynność c. k. towarzystwa naukowego krakowskiego.)

Czas donosi z Krakowa pod dniem 27. października: Dnia 25. paźdz. r. b. odbyło się posiedzenie c. k. Tow. nauk. krak. w sali obrad. Prezydujący kurator uniwersytetu p. Piotr Bartynowski, w myśl uchwały zapadłej na posiedzeniu d. 26. lipca r. b. zaprosił zgromadzonych członków do wyboru przyszłego zarządu Towarzystwa, a przedewszystkiem prezesa. Obecnych członków było 46, większością bezwzględną obranym został prezesem, kasztelan Franciszek Wężyk; po nim p. prof. uniwersytetu dr. Józef Majer najwięcej miał głosów. Gdy wybór prezesa ma jeszcze uzyskać najwyższe zatwierdzenie, przeto uproszono dotychczasowego prezydującego p. Bartynowskiego, ażeby aż do nadejścia potwierdzenia przewodniczył czynnościom towarzystwa.

Następnie przystąpiono do wyboru sekretarza i podskarbiego Towarzystwa. Profesor uniw. dr. Józef Kremer, dotychczasowy sekretarz oświadczył przy tej sposobności, że gdy dały się słyszeć głosy oświadczające się za utrzymaniem go na tym urzędzie, przeto widzi się być spowodowanym upraszać o wyłączenie się z kandydatury na tę godność, którą od 8 lat piastuje; gdyż jest tego przekonania, że praca ta i zaszczyt na innych również z kolei członków przejść powinny.

Absolutną większością głosów profesor uniw. dr. Stefan Kuczyński został obrany sekretarzem, po nim najwięcej głosów otrzymał dr. Karol Mecherzyński prof. uniw. Również większością bezwzględną objął urząd podskarbiego ksiądz rektor Adam Jakubowski, a najwięcej po nim kreskę otrzymał p. Józef Łepkowski.

Z kolei obecni członkowie rozdzielili się stosownie do poprzednich oświadczeń na 3 oddziały, w celu obioru prezydujących i sekretarzy oddziałowych.

I. W oddziale nauk moralnych.

Gdy profesor uniw. dr. Józef Muczkowski i b. prof. uniw. dr. Antoni Zygmunt Helcel przy wyborze na prezydującego otrzymali równą ilość głosów, przeto los rozstrzygnął i takowy padł na dra. Józefa Muczkowskiego. — Sekretarzem zaś mianowany został większością bezwzględną prof. uniw. dr. Karol Mecherzyński.

II. W oddziale nauk przyrodzonych i ścisłych.

Profesor dr. Józef Majer, wybrany został przewodniczącym, a sekretarzem profesor uniwersytetu dr. Fryderyk Kazimierz Skobel.

III. W oddziale sztuk pięknych i archeologii.

Prezydujący p. Paweł Popiel, c. k. konserwator starożytności w okręgu rząd. krakowskim — sekretarzem dr. Karol Kremer budowniczy.

Poczem wszyscy prezydujący wybrali z pomiędzy siebie wiceprezesem całego Towarzystwa profesora uniw. dra. Józefa Majera.

Nakoniec po tem ukonstytuowaniu się c. k. Towarzystwa nauk. krakowskiego, dr. Wincenty Pol zwrócił uwagę członków, iż od tej ostatniej chwili istnienia Tow. w dawny jego składzie, najwłaściwiej będzie uchwalić szczere podziękowanie panom przewodniczącym, pod których sterem Towarzystwo przed kilku latami tak świetnie wystąpiło, nowych sił nabrawszy, a mianowicie pp. Józefowi Majerowi prezesowi i Józefowi Kramerowi. Wniosek ten przyjęto, a wykonanie jego ma być pierwszą czynnością nowego zarządu.

(Nowiny dworu. — Książę Chigi oczekiwany. — Akademia sztuk pięknych. — Dostawa tytoniu do magazynów. — Mianowania. — Kolegium księży Jezuitów w Wiedniu. — Wynagrodzenie za uszkodzenia elementarne. — Posiedzenie akcyonaryuszów północnej kolei. — Brak budulcu dębowego do okrętów.)

Wiedeń, 28. października. Ich Mość Cesarstwo spodziewani są jeszcze w ciągu tego tygodnia z powrotem z Ischl. — Jego Ce-

sarzewiczowska Mość Arcyksiążę Karol Ferdynand odjechał przedwczoraj z najdostojniejszą małżonką swoją północną koleją żelazną do Niemiec. — Poseł papieski książę Chigi wracając z koronacji cesarskiej w Moskwie oczekiwany jest dziś wieczór z Petersburga. Podczas pobytu swego w Wiedniu mieszkać będzie książę Chigi w pałacu nuncjatury. — Obecnie odbywają się w ministerjum oświecenia i wyznań narady względem ile możliwości jednostajnej organizacji istniejących w Austrii akademii sztuk pięknych. — Rząd cesarski zawarł jak słychać z domem handlowym H. J. Merck w Hamburgu kontrakt względem dostawy surowego materiału do wiedeńskiej administracji monopolu tytoniu. Jeden ze współników tej firmy ma się sprowadzić do Wiednia.

— *Gazeta wiedeńska* donosi: Dekretem ministra sprawiedliwości mianowani zostali adjunkci sądowi w obrebie wyższego sądu krajowego, Alexander Siedlecki przy sądzie krajowym w Krakowie i Edward Wahu przy sądzie obwodowym w Nowym Sączu; tudzież auskultanci: Antoni Metzger przy sądzie obwodowym w Rzeszowie i Michał Morawiecki przy sądzie obwodowym w Tarnowie.

— Jak z pewnością słychać, zostanie gmach konwiktowy przy placu uniwersyteckim oddany OO. Jezuitom. Tymczasowo, i jak się zdaje jeszcze w ciągu tego roku obejmą Jezuitci kościół uniwersytetu, a w gmachu konwiktowym przygotowują już mieszkania dla księży. Później, gdy stanie nowy uniwersytet i z gmachu konwiktwego, przeniosą się z konwiktu wydziały naukowe, zostanie im oddany cały gmach konwiktu a może także i gimnazjum akademiczne, które pozostanie na zawsze w tym gmachu. Obszerny ten budynek był już w zeszłym wieku własnością Jezuitów. Wspominamy tu jedną ciekawą salę, używaną teraz na kolegium, której sułt malował niegdyś Jezuita Andreas Bozzo; sala ta została mocno uszkodzona podczas bombardowania w roku 1848, ale w roku 1852 odnowiono ją z wielkim kosztem.

— Centralna komisya w Medyolanie mianowana do likwidacyi wynagrodzenia podatku gruntowego, które najw. patentem z 23go grudnia 1855 przyznano właścicielom winnic poszkodowanym z przyczyny zarazy na winogronach w latach 1854 i 1855 obliczyła wynagrodzenia ogólnego dla gmin lombardzkich w kwocie 1,706.146 lirów.

— Na jeneralnem posiedzeniu nadzwyczajnem akcyonaryuszów kolei żelaznej dnia 27. b. m. postanowiono względem nabycia 46.4 mil długiej kolei skarbowej z Oświęcima i Mysłowic do Przemyśla z kolejami ubocznymi do Wieliczki, Niepołomic i Granicy, tudzież z koleją węglaną ze Szczakowoy do Jaworzny negocjować pod następującymi warunkami:

By §. 18 dokumentu zawierał wyraźniejsze zastrzeżenie, że przy rewizyi pozycyi taryfowych mającej nastąpić po upływie roku 1857, a na przyszłość co 10 lat — nie zmniejszono tych pozycyi wbrew woli towarzystwa niżej 1 krajcara dla pierwszej, 1½ krajcara dla drugiej i 2 krajcarów dla trzeciej klasy od cetnara i mili. W razie, gdyby z końcem roku 1872 dochód czysty nie wynosił przynajmniej 7½% od kapitału wkładkowego, podniesione być mają te pozycye taryfowe o tyle, by nastąpić mogło oprocentowanie powyższe.

— Z rozpraw tryestyńskiej Izby handlowej okazuje się, że c. k. centralna władza morska przedłożyła już żądane od niej sprawozdanie względem licznych utyskiwań na brak dobrego drzewa dębowego do budowy okrętów, tudzież względem rozmaitych powodów tego niedostatku i środków zaradczych. Sprawozdanie to wyjaśnia między innymi, że komisya osobna w sprawie tej mianowana przekonała się o tem, że znaczny wywóz kłód dębowych zagranicę jest przyczyną braku budulcu tego w krajowych warsztatach okrętowych, i że tym sposobem zwiększają się i koszta budowy okrętów. Oprócz tego zwraca komisya uwagę na złe pielęgnowanie lasów i nadużycia przy rąbaniu drzewa i wykazuje potrzebę ściślejszego nadzoru i większej karności robotników przy budowie okrętów. Wykazuje też straty wynikające z użycia budulcu zbyt jeszcze surowego i przedkłada rozmaite propozycye ściągające się do zaprowadzenia reformy w pielęgnowaniu lasów, do wydania regulaminu dla warsztatów okrętowych bez ubliżenia jednak zarobkowi wolnemu, tudzież co do słusznej zachęty do budowania okrętów, a wkońcu zaleca podwyższenie lub też i podwojenia cła wywozowego od grubych kłód przeznaczonych do budowy okrętowej.

(Dalszy ciąg nowej ustawy o małżeństwie.)

Dodatek II.

Przepisy dla sądów duchownych Cesarstwa austriackiego w sprawach małżeńskich.

Rozdział pierwszy.

O małżeństwie.

§. 1. Małżeństwo jest to związek mężczyzny z kobietą z woli Boga ustanowiony w celu rozmnażania rodzaju ludzkiego i wspierania się nawzajem. Od pierwszego początku swego jako nierozwiązalny otrzymało za prawo przestrożę: że oboje małżonkowie jedno ciało stanowią; atoli Chrystus Pan przywrócił je do pierwotnej godności, i wyniósł do Sakramentu nowego przymierza.

O zaręczynach.

§. 2. Zaręczyny jest to umowa między mężczyzną a kobietą, mocą której oboje przyrzekają wzajemnie się poślubić.

§. 3. Zaręczyny mają miejsce tylko między osobami, które mogą z sobą ważne i dozwolone zawierać małżeństwo, i to po należytej rozprawie i swobodnym woli swej objawieniu. Zaręczyny zawarte w imieniu nieletniego mogą go obowiązywać do związku małżeńskiego wtenczas, jeżeli przez tegoż po dojściu do pełnoletności potwierdzone będą.

§. 4. Zaręczyny, chociażby przysięgą wzmocnione, wzajemnem zezwoleniem zniesione być mogą.

§. 5. Zaręczyny osób, które zostają pod władzą ojcowską, ulegają rozwiązaniu, jeśli rodzice mają słuszny powód do odmowy.

§. 6. Jeżeli jedna ze stron współnarzeczonemu złamie należną wiarę, druga wolną jest od swego przyrzeczenia. Jeżeli po zaręczynach taka zajdzie zmiana, iż można przypuszczać, że w takim stanie rzeczy nie byłoby przyszło do zaręczyn, wówczas te ostatnie tracą moc swą odnośnie do strony, względem której takowa zmiana nie zaszła. Jeżeli okoliczności takowe już w czasie zaręczyn zachodziły, strona, która o nich naówczas nie wiedziała, może się cofnąć od zobowiązania przyjętego.

§. 7. Zobowiązanie zobopólne zaręczonych nie przeszkadza im obrać sobie życia zakonnego lub stanu duchownego. Uczynienie ślubów uroczystych lub przyjęcie wyższych święceń, rozwiązuje zaręczyny.

§. 8. Gdy jedna strona wchodzi w związek małżeński z trzecią osobą, znoszą się zaręczyny, ale tamta może się domagać wynagrodzenia, jeżeli się jej należy.

§. 9. Kto zrywa zaręczyny bez prawnego powodu, lub też przyczynę prawną zerwania utai, lub z własnej winy spowodzi, wynagrodzić winien według stanu osób i okoliczności szkodę, drugiej stronie przez zerwanie wyrządzoną.

§. 10. Obowiązek wykonania danego przy zaręczynach przyrzeczenia ustaje i wtedy, jeżeli po rozważeniu wszelkich okoliczności słusznie da się przypuszczać, że małżeństwo między zaręczonymi zawarte byłoby nieszczęśliwe. Lecz jeżeli okoliczności, na których się zasadza to przypuszczenie, wynikną z winy jednej strony, natenczas ta ma obowiązek drugiej wynagrodzić w miarę możliwości szkodę, jaka dla niej z zawiedzionych słusznych oczekiwań wyniknie.

§. 11. Byt małżeństwa otrzymuje się z obopólnem zezwoleniem, o ile to danem jest przez osoby zdolne do małżeństwa i do tego (względnie) w przepisanej formie.

§. 12. Do zawarcia związku, który rzeczywiście małżeństwem się staje, są wszyscy ci niezdolni, których prawo boskie i prawo kościoła za takich uznaje.

O przeszkodach do ważności.

§. 13. Szaleni, wariacy, dzieci i w ogóle wszyscy niezdolni objawić zezwolenie, jakiego natura stosunków wymaga, nie mogą zawierać małżeństwa.

§. 14. Przy zachodzącej pomyłce co do osoby przyszłego współmałżonka lub się do niego odnoszącej nie może być danem zezwolenie, a tem samem i małżeństwo zawartem być nie może. Jednakże pomyłka co do przymiotu będącego jedynem oznaczeniem osoby przyszłego małżonka, spada na osobę.

§. 15. Jeżeli osoba wolna zaślubia niewolnika lub niewolnicę w tem miemianiu, że ci są wolni, małżeństwo jest nieważne.

§. 16. Niewyleczona niemoc do pełnienia obowiązków małżeńskich staje się przeszkodą do ważności małżeństwa, jeżeli taż niemoc już w czasie zawartej umowy małżeńskiej zachodziła.

§. 17. Ponieważ chłopcy niemający lat 14 a dziewczęta lat 12 skończonych nietylko w ogóle nie mają wykształcenia fizycznego, ale nadto nie są w stanie znaczenia związków małżeńskich należycie rozpoznać, przypuszcza się z urzędu, że nie są zdolni zawierać małżeństwo. Gdyby się jednak przytrafiło, że tacy, którzy nie doszli jeszcze do prawem przepisanej wieku, mają fizyczne i przyzwoite uzdolnienie do zawarcia małżeństwa, mimo to, dopóki nie otrzymają od właściwego biskupa lub stolicy apostołskiej zezwolenia, nie mogą wchodzić w związek małżeński.

§. 18. Zezwolenie otrzymane przez przeciwnie prawu przedstawienia i groźby wielkiego i nieuniknionego złego nicwystarcza do zawarcia związków małżeńskich.

§. 19. Kobieta uwiedziona w celu zaślubienia, dopóki zostaje w mocy uwodziciela, nie może zawierać ważnego małżeństwa. Uważa się kobietę za uwiedzioną, jeżeli albo dopełnionym na niej przymusem uprowadzoną, lub też na pewne miejsce podstępem zwabioną została i zatrzymaną; podobnież za taką uważa się kobieta uprowadzoną od mężczyzny, z którym prawnie zaręczoną nie była, cho-

ciażby nawet z jej zezwoleniem, jednakże bez wiadomości rodziców lub opiekunów.

§. 20. Trwający związek małżeński czyni osoby w nim zostające niezdolnymi do zawarcia drugiego małżeństwa.

§. 21. Małżeństwo ważne, ale jeszcze nie spełnione, może być rozwiązane, jeżeli jedno z małżonków złoży uroczyste śluby zakonne, lub jeżeli zachodzi dyspensa papieżka. Małżeństwo przez chrześcian zawarte, jeżeli tylko spełnionem zostało, jedynie przez śmierć rozwiązane być może.

§. 22. Jeżeli chrześcianie niekatolicy utrzymują, że małżeństwo co do związku rozwiązaniem być może. Kościół ubolewa nad zblakaniem, jednakże błąd sam nie może mieć wpływu na świętość jego prowadzenia. Między katolikiem a chrześcianinem niekatolikiem, którego współmałżonek pozostaje przy życiu, nie może przyjść do małżeństwa, chociażby sąd wyrokujący co do małżeństw chrześcian niekatolików, rozwód co do związku orzekł.

§. 23. Ponieważ przez sakrament chrztu nierozwiązuje się małżeństwo, ale otrzymuje się grzechów odpuszczenie, związek małżeński przez niewiernego zawarty, po nawróceniu współmałżonka pozostaje w swej mocy, a przeszkody stawiane przez prawo kościelne, nie stoją mu na zawadzie. Jeżeli zaś po nawróceniu jednej strony druga w niedowiarstwie pozostająca wzbrania się pomimo zawezwań, pożycia wspólnego, lub też nieodmawiając zobopólnego pożycia, miota obelgi na chrześcianstwo, dozwolonym zostanie pierwszej na jej prośbę, zawarcie nowych związków prawnych, przez które węzeł małżeński w stanie niedowiarstwa dopełniony, rozwiązany zostaje.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Ameryka.

(Prezydenci Stanów zjednoczonych.)

Blizki wybór prezydenta, którego oczekują teraz z tak wielką ciekawością w Stanach zjednoczonych Ameryki północnej, jest ośmnaście od czasu utworzenia Unii. Siedmnaście poprzednich wyborów, które odbyły się od roku 1788 do 1852, wyniosły dwunastu obywateli republiki na najwyższą godność w państwie, gdyż pięciu z nich, mianowicie Washington, Jefferson, Madison, Monroe i Jackson obierani byli także na drugie czterolecie. Po raz trzeci nie piastował nikt godności prezydenta, chociaż wybór taki nie jest wyraźnie zabroniony konstytucją. Z dwunastu prezydentów było sześciu, mianowicie Washington, Jefferson, Madison, Monroe, Harrison i Taylor rodem z państwa Wirginii, które też otrzymało zład nową nazwę państwa prezydentów; dwóch, starszy i młodszy Adams, pochodzili z państwa Massachussets; dwóch, Jackson i Polk z północnej Karoliny, jeden Van Buren z Nowego Jorku, a jeden Pierce z New-Hampshire. Siedmiu z nich, mianowicie Jefferson, Madison, Monroe, Jackson, Van Buren, Polk i Pierce należało do partii demokratów; czterech, obadwaj Adamsy, Harrison i Taylor do stronnictwa Whigów; Washingtona przyznają sobie obadwa stronnictwa, ale nie można go policzyć do żadnego, gdyż miał na względzie tylko dobro ojczyzny, niezważając na żadne stosunki stronnictwa i intrygi. Dwóch prezydentów Harrison i Taylor umarło w ciągu swego urzędowania, a miejsce ich zajęli podług postanowień konstytucji wiceprezydenci Tyler i Fillmore.

Hiszpania.

(Dekreta Królowy. — Amnestya powszechna. — Wiadomości bieżące. — Depesza z 24. października.)

Z Madrytu piszą dziennikowi *Indep. belge* z 20. października: „Gazeta madrycka ogłasza dziś dwa dekreta, które czynią zaszczyt marszałkowi Narvaez. Pierwszy z nich opiewa: „Nadaje zupełną i powszechną amnestyę wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób brali udział w powstaniach, któremi na różnych punktach półwyspu w zeszłym miesiącu lipcu wolne wykonywania moich prerogatyw królewskich naruszone zostało.“ Drugim dekretem potwierdza Królowa wszystkie w czerwcu i lipcu 1854 nadane posady i stopnie. Trzeci dekret odnosi się do Królowy Krystyny, i przyznaje jej zadośćuczynienie, które odmówione jej było za przeszłego gabinetu. Okolnik rady ministerjalnej z 27. sierpnia 1854, zawierający tak ciężkie obwinienia względem jej osoby, zostanie publicznie unieważniony i wszelkie postanowienia jego będą odwołane. — Zapewniają, że za kilka tygodni nakaze rząd wybory nowych deputowanych do zwyczajnej izby Korteżów. Wybory odbywać się będą nie podług departamentów, lecz okręgami podług ustawy wyborczej z roku 1845, co zapewnia rządowi pomysłniejszy skutek wyborów.“

Depesza z Madrytu z 24. października donosi: „Rząd wydał rozkaz, ażeby wszystkim z powodów politycznych zbiegłym za granicę poddanym hiszpańskim udzielano paszportów. Rozporządzenie to rozciąga się także na Karlistów, którzy chcą uznać Królowę. Sądzą, że w krótkce nastąpi zebranie Korteżów. — Użyto doskonałych środków, by zaradzić niedostatkowi żywności.“

Francya.

(Nowiny dworu. — Nota w Monitorze. — Zajęcia z wężnikami w Vannes. — Flota angielska. — Następcza tronu toskańskiego. — Dokumenta do sprawy neapolitańskiej. — Dekreta cesarskie. — Doniesienia z oceanu indyjskiego.)

Paryż, 24. października. Podług najnowszych postanowień powróci dwór 5. listopada do St. Cloud, gdzie zabawi 10 do 12 dni, a potem odjedzie do Fontainebleau.

	za sto	w przecięciu
Obligacje długu państwa	4 1/4%	—
detto detto	4 1/2%	—
detto z r. 1850 z wypłata	3 1/2%	50 1/4
detto detto detto	3 1/2%	50 1/4
detto detto	2 1/2%	—
Pożyczka z losami z r. 1834	—	—
detto detto z r. 1839	—	—
detto detto z r. 1854	—	105 3/4 7/8 106
Obl. więd. miejskiego banku	2 1/2%	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%	—
detto galicyjskie i węgierskie	5%	74 3/4 7/8
detto krajów koron.	5%	—
Akcyje bankowe	—	1050 1048
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 zlr.	—	—
Akcyje c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem. 318 1/2 316 316 3/4	—	317
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 zlr. 2585 2565	—	2570
Akcyje kolei żel. Głognickiej na 500 zlr.	—	—
Akcyje kolei żel. Edynburskiej na 200 zlr.	—	—
Akc. kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 zlr.	—	—
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 zlr. 576	—	576
Akcyje austr. Lloyda w Tryeście na 500 zlr. 435 433 3/4	—	435
Galic. listy zastawne po 4% na 100 zlr.	—	—
Renty Como	—	—

Więdeński kurs weksłów.

Dnia 27. października.

		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	89 1/4 89	89 1/4 2 m.
Augsburg za 100 zlr. kur.	107 107 1.	107 uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 1/2 fl. 105 5/8 3/4	—	105 5/8 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	78 5/8	78 5/8 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	— 2 m.
Liwna za 300 lire toskań.	—	— 2 m.
London za 1 funt. sztrl.	10-20 21 22	10-21 3 m.
Lyon za 300 franków	123 1/2	123 1/2 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	105 105 1/4	105 1/4 2 m.
Marsylia za 300 franków	123 1/2 5/8	123 1/2 2 m.
Paryż za 300 franków	—	— 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	257 258	257 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	— T. S.
Cesarskie dukaty	10 t.	— Agio.
Dukaty al marco	—	— Agio.

Kurs giełdy więdeńskiej.

Dnia 28. paźdz. o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 82 3/4-82 3/4. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 90. — 91. Lomb. wen. pożyczki z 5% 93 1/4-93 1/4. Obligacje długu państwa 5% 81 1/4-81 1/4, detto 4 1/2% 70 1/4-70 1/4, detto 4% 63 1/4-63 1/4, detto 3% 49 1/2-49 1/2, detto 2 1/2% 40 1/4-40 1/4, detto 1% 16 1/4-16 1/4. Oblig. Glogn. z wypłata 5% 95-96. Detto Oedenburs. z wypł. 5% 93-93 1/2. Detto Peszt. 4% 93-94. Detto Medyol. 4% 91-92. Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 85 1/2-86. Galic. i węgier. 5% 74 1/2-74 3/4. Detto innych krajów koron. 81-81 1/2. Obl. bank. 2 1/2% 61-61 1/2. Pożyczka loter. z r. 1834 252-254. Detto z r. 1839 122 1/2-122 3/4. Detto z r. 1854 105 1/4-105 3/4. Renty Como 13 1/4-13 3/4.

Galic. list. zastawne 4% 76-77. Póln. Oblig. Prior. 5% 84-84 1/2. Glognickie 5% 80-81. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 82-83. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 89-90. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 115-116. Akcyj bank. narodowego 1047-1049. Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 318 1/4-318 1/2. Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 112 1/2-113. Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 262-264. Detto póln. kolei 255 5/8-255 3/4. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 322-322 1/4. Detto tow. żegl. parowej 576-578. Detto 13. wydania 570-571. Detto Lloyda 430-432. Peszt. mostu łączuch. 79-80. Akcyje mlyna parowego więd. 84-86. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 24-25. Detto 2. wydania 39-40. Esterhazego losy 40 zlr. 72 1/2-72 3/4. Windischgrätzka losy 24-24 1/4. Waldsteina losy 24-24 1/4. Keglevicha losy 11 1/4-11 1/2. Ks. Salma losy 38 1/4-38 3/4. St. Genois 38 1/2-38 3/4. Pallfego losy 37 3/4-38. Clarego 38 3/4-39.

Amsterdam 2 m. 89. — Augsburg Uso 107. — Bukareszt 31 T. 257 1/2. — Konstantynopol 31 T. — Frankfurt 3 m. 105 5/8 t. — Hamburg 2 m. 78 5/8. — Liwna 2 m. 106 1. — Londyn 3 m. 10.21. — Medyolan 2 m. 105. — Paryż 2 m. 123 3/4. — Cesarskich ważnych dukatów agio 9 1/4-10. — Napoleondor 8 16-8 17. Angielskie Sover. 10 25. — 10 26. Imperyal Ros. 8 30-8 32.

Telegrafowany więdeński kurs papierów i weksli.

Dnia 30. października.

Oblig. długu państwa 5% 81 1/4; 4 1/2 70 1/4; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; 2 1/2% —. Losowane obligacje 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 zlr. —; z r. 1839 —. Więd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nacw. —. Akcyje bank. 1049. Akcyje kolei póln. 2562 1/2. Głognickiej kolei żelaznej —. Oedenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 578. Lloyd 435. Galic. listy zast. w Więdnii —. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskompowego à 500 zlr. — zlr.

Amsterdam 1. 2 m. —. Augsburg 106 3/4 3 m. Genua — 1. 2 m. Frankfurt 105 1/2 2 m. Hamburg 78 1/2 2 m. Liwna 106 1. 2 m. Londyn 10 — 19 1/2. 2 m. Medyolan 105. Marsylia 123 1/4. Paryż 123 1/2. Bukareszt 259. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 9 3/4. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 74 1/2. Renty Como. —. Pożyczka z r. 1854 —. Pożyczka narodowa 83. C. k. austr. akcyje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcyje c. k. uprzyw. zakładu kredyt. 316 1/2. Hypotekar. listy zastawne —. Akcyje zachodniej kolei żelaznej —.

Przyjechał do Lwowa.

Dnia 30. października.

Hr. Krasicki Edward, z Liska. — Hr. Starzyński Leopold, z Krakowa. — Hr. Starzyński Józef, z Mogilnicy. — PP. Zarucki Antoni, z Rydodub. — Madejski Maryan, adw. kraj., z Przemyśla. — Melbachowski Adam, z Oleśnicy. — Trzcziński Józef, z Żyrawy. — Krajewski Mik., z Turzego. — Obertyński Wacław, z Żółkwi. — Onyszkiewicz Rud., z Lisiatycz. — Kozłowski Mich., adw. kraj., z Przemyśla. — Dornbach Rajmund, c. k. radca wyżs. sąd. kraj., z Żukowa. — Komarnicki Bolesł., z Jackowiec. — Prytyka Karol, z Tuczan.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 30. października.

PP. Mysłowski, do Stanisławowa. — Starzewski Tadeusz, adwok. kraj. do Stanisławowa. — Ubysz Wacław, do Ostobuża. — Polanowski Stanisław, do Bezejowa. — Humlika Teodor, do Chłopiatyna. — Strzelecki Jan, do Kuzkowa. — Bogdański Jan, do Przemyśla. — Zachariasiewicz Mikołaj, do Lipowca.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 29. października.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	329.90	+ 2.4°	80.7	zachodni	sł. pogoda
2. god. popoł.	329.56	+ 7.4°	62.9	północ.-zach.	„ pochmurno
10. god. wiecz.	329.90	+ 6.0°	82.6	zachodni	„

T E A T R.

Dziś: d. 31. paźdz. 1856:
(Pierwszy raz): „Hrabia na Watorach“ nowa oryginalna komedia Władysława Syrokomli w 2 aktach, (w której Iszy występ na scenę P. Trapszo). Zakończy: „**Artykuł 960.**“ Komedia z francuskiego w 1 akcie.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

- Dnia 3. listopada: Powtórna licytacja dóbr Ulucz, Łodzina, Hruszowka i t. d. w Przemyślu.
- Dnia 5. listopada: Licytacja na dowóz mundurów eraryalnych w Jarosławiu.
- Dnia 7. listopada: Licytacja realności nr. 228 m. we Lwowie. — Licytacja na budowę mostu na Dniestrze pod Niżniowem w Stanisławowie. — Licytacja na utrzymanie gościńców w Tarnopolu.
- Dnia 8. listopada: Licytacja na przedsiębiorstwo budowy nowego domu obłąkanych w Hermansztadzie.
- Dnia 10. listopada: Wypuszczenie głównej trafiki tytoniu w Nadwornie za pomocą ofert po dzień 16. listopada do urzędu w Stanisławowie.
- Dnia 12. listopada: Licytacja na transportowanie rzeczy eraryalnych we Lwowie.

KRONIKA.

W sydenhamskim pałacu krystalowym przeznaczono osobny oddział pod nazwą „Ceramic Court“ wystawie przedmiotów z gliny wypalnej. Właściwie jednak nie jest to wystawa samych tylko prostych naczyń glinianych, gdyż oprócz tych znajdują się tam także najwytworniejsze wyroby z porcelany z Sévres, drezdeńskiej i berlińskiej, najpiękniejsze wazy starożytne takzwane etruskie i inne wyszłe z warsztatów greckich, posągi i rozmaite wyroby z marmuru paryjskiego, wyroby wedźwudzkie, a nadto i inne bardzo rzadkie i kosztowne przedmioty nagromadzone przez bogatych Anglików z całego świata. Dali oni na wystawę wiele tych przedmiotów nieocenionej wartości na pokaz nietylko dla publiczności, lecz w szczególności także dla artystów i fabrykantów angielskich, by się na tem kształcili. Angielscy fabrykanci porcelanowych przedmiotów prześcignęli Francuzów w doborze materyalu, lecz za to umieją Francuzi nadać wyrobom swoim piękniejszą powierzchowność. Francuzcy fabrykanci zakupują teraz masę porcelanową w Anglii, a złączeniem i kolorowaniem mistrzowskiem podnoszą wartość tych wyrobów, gdy tymczasem Anglicy trzymają się potąd jeszcze wzorów francuskich. Od roku 1848 nauczyli się Anglicy wiele od francuskich fabrykantów materyi jedwabnych, a na przyszłość może powiedzie się im zrównać się także i z francuskimi fabrykantami porcelany.

— Wielki dzwon dla gmachu parlamentowego, największy, jaki dotychczas ulano w Anglii, przystawiono d. 21. b. m. szczęśliwie na miejsce. Na cześć Sir Benjamin Hall otrzyma na chrzcie imię „Big Ben.“

— Przed kilku dniami idąc pewien miejski sierżant w Paryżu ulicą Paginevin uczuł nagle, że jakiś ciężar spadł na niego i na barkach zawiesił. Jakże się zdziwił, gdy ujrzał na sobie małą dziewczynkę w wieku może lat 10. Bawiła się w oknie na drugim piętrze, straciła równowagę i spadła prawdziwym cudem prosto na ramiona przechodzącego sierżanta niedoznawszy najmniejszej szkody. Z przestachu tylko była prawie bez pamięci.

— Znany zaszczytnie nauczyciel tańców P. Kornel Kawecki otwiera kurs tej nauki tyle przyczyniającej się do zupełnego wykształcenia młodzieży jak i do uprzyjemnienia życia towarzyskiego. Nauka jego obejmuje tańce salonowe najnowsze, również towarzyskie jak i solo popisowe z baletów paryskich i więdeńskich, a udzielaną być może równie po domach prywatnych, jak i w jego pomieszkaniu przy ulicy Wyższej Ormieńskiej nr. 123.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 44. Dodatku tygodniowego.